

Радослав Раденновић

ЗРЕЛЕ СЛИКЕ ЛЕТА

1.

Птице по камењару трагају
за знаком ишчезлих вода.
Треба зауставити силазак светлости
у меко блистање да не падне њихов лет
у очи што носи зрело лето.

2.

Пуни су потоци белих влати
Ветар таласима о тврде обале гата
Около простор окован рујем:
језовитост зелена ватром окована.

3.

Провалије и рите грмова
заморили су боје над висинама
И речи су ту на чисту губитку
Играчи провиди разјарују сунчане мачеве

Од тога гине њихов сјај
Жене звучних тела
испаштају тешки одбир светлости
Чудна игра наопако лепа.

4.

Накострешио се црвени угарак
у врчу из којег су деца кравље млеко лила
у разглављеном кандилу чучи светац
с главом наопако
Врх свега тишина обичних ствари.

5.

То негде светлост зида дом
Руља неми од страха у чуду
Где сунце у крилу проспава топлину
круже речи паклом отрованог биља

Вољено лице уставане воде
и плодови дивљих купина
соком бачени на жуту маховину
Земља ће свему мозак да прокува
под зеленом лепотом неког стабла.

6.

Млазне пљусак љубичастог лана
Пуна дојка провири кроз прорез
у лук неба углављен у лозу
наранџастог лишћа
Дивља кисељача исцветава крути додир.

7.

Мирују зелена царства
Капи росе у чашице цвећа
Чисти трептаји
То вода окренута сунцу
низ литицу пада.

8.

Горе високо белошак цвета
Рудинав брег заклања лешије
На брегу камени крст:
Мршав запис непознатог скрива.

9.

Непозната девојчица натрашке трчи
уз ветар
Кроз левак сунца извајана јој свежина
Она је исто што и све друго
одваљено од камења и звезда
Шаке јој пуне крушака дивљих
око усана танка црта означава жену
с бременим грања испод седе косе
Ту се спајају два чуђења.

10.

Ту свиће зелена туга детињства
у младу срну оком зажарену,
у глад минулих трава
Руше се извори за кратко виђење дошли
Откопавам лишће
дланове да уселим
Слатка ми травка међу уснама крца
Птица очима чувана
силази у дно разбијеног лета
у бели поруб што капље с камена.

Ногоклиз до реке расечен копитом
Подивљале руже у сплету сенки
Мешовите игре у мом дотакнуте.

11.

И прође дан
Стиже ми мати с копраљом у грлу
Низ лице јој капље уткан замор
Под кожом донесе њиву обрану
На длановима жабље очи распукле.

У Плужини, јула, 1974. год.